

Marineministeriets

Kundgørelser for Søværnet

B.

for

Aaret 1929.

Kjøbenhavn
Centraltrykkeriet
1946.

Register.

	Side
A ndagtsbog for Flaadens Skibe	221
G rænser mellem Danmark og Tyskland, Bekendtgørelse ang.	121
I nstrukser:	
Den militære Telegraf- og Telefonkommission, Ændring i In-	
struks for	41
L uftvæsen:	
Bekendtgørelse ang. Danmarks Tiltrædelse af Konvention ang.	
Ordning af Luftfarten	129
R orkommandoen i danske Skibe, Anordning om	155
S koler:	
Undervandsbaadsskole for Søofficerer, Plan for	213
Undervandsbaadstjeneste, Plan for Chefskursus i	218
U niform:	
Uniformsreglement for Fyrdirektøren	151

MARINEMINISTERIET.

København, den 18de Maj 1929.

Kundgørelse for Søværnet.

2. I Instruks af 9de Marts 1909 for den militære Telegraf- og Telefonkommission er foretaget saadanne Ændringer i § 2, at denne Paragraf faar følgende Ordlyd:

§ 2. Kommissionen sammensættes af følgende Delegerede for de 3 Ministerier:

Chefen for Generalstaben som Formand.

For Hæren:

Chefen for Generalstabens taktiske Afdeling.

Den Kaptajn af Generalstaben, under hvem Meddelelsesvæsenet sorterer (Kommissionens Sekretær).

Chefen for Telegrafbataillonen.

En Officer af Generalinspektøren for Fodfolkets Stab ved Behandling af Sager, der angaar Landsdelene Vest for Store Bælt.

For Flaaden:

Chefen for den Institution, der har med Flaadens Fredstelefonvæsen i Kjøbenhavn at gøre.

2 Søofficerer efter Marineministeriets nærmere Bestemmelse.

For Hær og Flaade:

De militære Ministeriers Repræsentant paa Kjøbenhavns Hovedcentral under Mobilisering og Krigsforhold.

For Statstelegrafen:

En med Anlægene og deres Udnyttelse kendt Embedsmand efter nærmere Bestemmelse af Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet.

En med Radiotjenesten kendt Embedsmand efter nærmere Bestemmelse af Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet.

Telegrafingeniøren ved Post- og Telegrafvæsenets 3die Ingeniørdistrikt i Aarhus ved Behandling af Sager, der angaar Landsdelene Vest for Store Bælt.

L. Rasmussen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 7de August 1929.

Kundgørelse for Søværnet.**1. Bekendtgørelse**

(af ^{21/12} 1923)

angaaende

Grænsen mellem Danmark og Tyskland, saaledes som denne er fastsat af den i Henhold til Bestemmelsen i Versaillestraktatens Artikel 111 nedsatte Grænseafstigningskommission.

(Udenrigsministeriet.)

Efter at den i Henhold til Versaillestraktatens Art. 111 til Afstikning af Grænsen mellem Danmark og Tyskland nedsatte Kommission, der bestod af Repræsentanter for Danmark, Tyskland, England, Frankrig, Italien og Japan, havde fastsat Grænsens Forløb, og efter at Afmærkning af Grænsen havde fundet Sted, vedtog Kommissionen den 25de November 1920, at den nye Grænselinie skulde være gældende fra den 1ste Januar 1921, Kl. 8 Fm. at regne, jfr. Bekendtgørelse herom i Statstidende Nr. 221 for den 24de December 1920.

Paa Kommissionens afsluttende Møde i Paris den 3die September 1921 blev der truffet Beslutning om, at de paa Kommissionens Foranledning udarbejdede, fra dansk og tysk Side prøvede og godkendte Aktstykker, nemlig:

- 1) Beskrivelse af Grænsen,
- 2) Oversigtskort,
- 3) Kort over den østlige Søgrænse,
- 4) Oversigtsblad til Detailkortet,
- 5—6) Detailkort (15 Blade) og Maaleblade (37 Blade),
- 7) Kort over den vestlige Søgrænse,
- 8) Signaturforklaring m. m.

officielt fremstiller den nye, af Kommissionen vedtagne Grænse mellem Danmark og Tyskland (Preussen). De paa-gældende Aktstykker udgør et samlet, af 58 Blade bestaaende Atlas, der paa nævnte Møde blev undertegnet i tre Eksemplarer af samtlige Kommissionens Medlemmer. Af disse tre Originaleksemplarer er et deponeret i Ambassadørkonferencens Arkiv, et hos den danske Regering og et hos den tyske Regering.

Den ovennævnte Beskrivelse af Grænsen er saalydende:

Beskrivelse af Grænsen mellem det tyske Rige (Preussen) og Danmark.

Søgrænsen i Østersøen.

Denne Grænse, som er bestemt ved 13 rette Linier, begynder:

- 1) i et Punkt med $54^{\circ} 49' 16''{,}3$ nordlig Bredde og $9^{\circ} 56' 38''{,}2$ Længde Øst for Greenwich, som danner Grænsens østlige Endepunkt, og gaar i Retning af Dybbøl Mølle, indtil den træffer Linien Kejnæs—Vesterskov Mølle;
- 2) derfra gaar den i Retning af Vesterskov Mølle;
- 3) følger Midtlinien i Holnæs Fyrvinkel;
- 4) derefter Skodsbøl Fyrlinie;
- 5) og Ringenæs Fyrlinie;
- 6) den forlader denne sidste Linie omtrent 200 Meter, inden den naar op paa Højde med Bøje »G« og rammer Laagmaj Fyrlinie i et Punkt, der ligger midt imellem den røde Bøje »H« og den sorte Bøje »3«;
- 7) derfra følger den Laagmaj Fyrlinie, indtil denne træf-

fer Linien mellem Holnæs Fyr og et Punkt med $54^{\circ} 50' 00''$,0 nordlig Bredde og $9^{\circ} 28' 00''$,0 Længde Øst for Grenwich;

8) den følger derefter denne sidste Linie indtil Punktet med de nævnte Koordinater;

9) derfra gaar den i Retningen 315° (regnet fra Nord mod Øst) til 400 Meter fra Trefavnelinien ved Fjordens nordlige Kyst, derefter

10, 11, 12, 13) gaar den i 4 rette Linier omtrent parallelt med Fjordens Nordkyst til Midten af Broen ved Skomagerhus.

Fra Grænsens østlige Endepunkt gaar Skillelinien for Territorialfarvandene i sydøstlig Retning i Forlængelse af Grænselinien første Stykke, idet den følger Midtlinien af Hovedsejlløbet Syd for Bredegrunden indtil Skæringspunktet med Linien Pøls Huk—Sliminde Fyr og derfra vinkelret paa denne Linie til det aabne Hav.

Landgrænsen.

Grænsen skærer midt igennem den Vest for Skomagerhus beliggende Bro, følger derefter en ret Linie indtil Krusaaens Munding og derfra denne Aas Midtlinie indtil Grænsen for Kobbermøllens Ejendom. Idet den følger denne Ejendoms sydlige og østlige Skel, naar Grænsen den østlige Bred af Mølle dammen Nord for Kobbermøllen, som den derefter følger indtil Markvejen ved Dammens nordvestlige Ende, saaledes at denne Vej tildeles Danmark. Grænsen overskærer derpaa Krusaa-Kobbermølle-Vejen og følger Kommunegrænsen mellem Krusaa og Kobbermølle, indtil den møder Chausseen fra Flensborg til Aabenraa. Efter at have fulgt denne Chaussees østlige Side i en Længde af 200 Meter i nordlig Retning, skærer Grænsen vinkelret over denne Landevej og, idet det til Krusaagaard hørende Skovareal tildeles Tyskland, fortsætter den i vestlig Retning i en Længde af ca. 350 Meter til et Punkt i Kommunegrænsen mellem Krusaa og Nyhus, som ligger ca. 40 Meter sydøst for den nordlige Spids af Teglværket Krims Jordejendom. Grænsen dannes derefter af Kommunegrænserne mellem Nyhus og Harreslev paa den ene

Side og Krusaa og Bov paa den anden Side indtil Markvejs-gaffelen omtrent 200 Meter Øst for Paddeborg Station, dog med Undtagelse af nedennævnte Arealer:

1) Grænsen forlader det gamle Skel for Nyhus Kommune i det Punkt omtrent 150 Meter Øst for Krusaaen, hvor dette Skel drejer mod Nord, og fortsætter i samme Retning indtil Aaen, saaledes at hele den mod Nord fremspringende Kile, som dannes af den gamle Kommunegrænse, bliver tildelt Danmark;

2) det 120 Meter lange og 90 Meter brede Areal, som ligger ca. 300 Meter Sydøst for Rønsdam, og som den gamle Kommunegrænse for Nyhus omslutter mod Nord, Vest og Syd bliver tildelt Danmark;

3) den Trekant med ca. 60 Meters Grundlinie og ca. 40 Meters Højde, som ligger ved Kommunegrænsen for Harreslev midt imellem Paddeborg Station og Nyhus Sø, bliver tildelt Danmark.

Fra Vejgaffelen Øst for Paddeborg følger Grænsen langs med den nordlige Side af den til Stationen førende Vej indtil dennes Knæk, hvor den skærer Vejen og bøjer i sydvestlig Retning, indtil den møder Jernbanegrænsen ca. 40 Meter Syd for Grænsen mellem Kommunerne Bov og Harreslev. Grænsen følger derpaa den østlige Grænse af Jernbanen i en Længde af ca. 145 Meter mod Syd og skærer her vinkelret over Jernbanen indtil et Punkt, som ligger 15 Meter Vest for den vestligste Skinne. Den løber derpaa parallelt med denne Skinne i nordlig Retning til et Punkt, som ligger ca. 70 Meter Syd for Kommunegrænsen, bøjer derpaa mod Vest og rammer, efter at have overskaaret Landevejen, et Punkt ca. 20 Meter Syd for Sammenstødspunktet af Grænserne mellem de 3 Kommuner Bov, Harreslev og Frøslev.

Derfra følger Grænsen Kommunegrænsen mellem Harreslev og Frøslev til et Punkt ca. 400 Meter Nord for Gaarden Simondys, skærer derpaa en Markvej og følger derefter det vestlige og sydlige Skel af et paa begge Sider af denne Vej beliggende Grundareal indtil et Punkt 250 Meter Øst for samme Gaard, hvor nævnte Skel atter træffer en Vej; idet den følger den vestlige Side af denne Vej i en Længde

af ca. 250 Meter mod Syd, bøjer den mod Vest og forener sig derefter med det sydlige Skel af Simondys Gaards Jorder, indtil den møder Markvejen fra Ellund til Frøslev, som den overskærer, og drejer mod Nordvest, hvor den 167 Meter længere henne møder Kommunegrænsen mellem Ellund og Frøslev, hvilken Grænse den følger paa en Strækning af ca. 2300 Meter, for derpaa at omslutte en Del af Arealet med Bygningerne, hørende til de 2 Gaarde paa Ellund Mark. Denne Del af de 2 Gaarde med en Udstrækning af omtrent 36 ha tildeles derved Danmark, dog saaledes, at Markvejen Syd for de 2 Gaarde forbliver ved Tyskland, og Grænsen møder derefter paany Kommunegrænsen i et Punkt, som ligger ca. 600 Meter længere mod Vest.

Derfra dannes Grænsen af Kommunegrænsen mellem Ellund, Østerby og Jardelund paa den ene Side og Frøslev, Kragelund og Eggebæk paa den anden Side, indtil den møder Skelbækken, hvis Midtlinie den saa følger indtil den skarpe Bøjning mod Nord, som dette Vandløb danner Syd for Gl. Pebersmark. Grænsen forlader derpaa Vandløbet og fortsætter i vestlig Retning til Gammelaaens Udspring ved Vejen til Ny Pebersmark. Grænsen følger derefter Gammelaaens Midtlinie og derpaa Sydaaens Midtlinie til omtrent 50 Meter Øst for Landevejen Aventoft—Tønder.

Derfra gaar Grænsen omtrent 18 Meter mod Syd, skifter derpaa Retning og gaar omtrent 18 Meter mod Vest, indtil den træffer den østlige Kant af Landevejsgrøften, som den følger omtrent 60 Meter; derefter skærer den vinkelret over Landevejen og følger derpaa Grøfterne i det sumpede Terræn Syd for Vidaaen i en Afstand fra denne Aa, som varierer mellem 100 og 400 Meter, indtil den naar Sommerdiget Nordøst for Ringsværft. Efter at have fulgt den nordlige Side af dette Dige og derpaa i en Længde af ca. 60 Meter dets vestlige Side, forlader Grænsen Diget for herfra i sydvestlig Retning at følge Midten af en Grøft, der ligger omtrent 180 Meter Nord for Ringsværft, saaledes at de til Ringsværft hørende Arealer bliver tildelt Tyskland, og naar derpaa Rudebøl Sø ca. 200 Meter Vest for Ringsværft.

Grænsen gaar saa ud i Søen i sydlig Retning indtil den

naar Midten mellem begge Bredder, løber da nærmest i vestlig Retning gennem Søen og træffer atter Landjorden ved Rosenkrans ca. 200 Meter Syd for Afløbet af Vidaaen; den fortsætter til Landsbygadens Midte, hvor den danner en skarp Vinkel mod Syd, idet den følger Gadens Midtlinie i en Længde af ca. 130 Meter og gaar derpaa i vestlig Retning, saaledes at Landsbyens 3 vestlige Gaarde tildeles Danmark, og naar da den nordlige Side af det saakaldte Kærdige ved Rudebøl Kogs sydøstlige Hjørne.

Grænsen dannes derefter af Nordsiden af Kærdiget og dets Forlængelse, saaledes at den nordlige Grøft indtil Dreisprung deles af Grænselinien, som følger dens Midte, og fra Dreisprung indtil dens Endepunkt i Nærheden af Siltoft tildeles hele Grøften Tyskland. I dette Punkt gaar Grænsen fra den nordlige til den sydlige Side af Grøften, følger derpaa den sydlige Kant af Forhaven til den vestlige Gaard i Gl. Frederiks Kog og deler saa Kørevejen, som fører fra Nørrediget til Sødiget, i 2 Dele, hvoraf den nordlige bliver tildelt Danmark og den sydlige Tyskland, indtil det Punkt, hvor Sødigets Krone danner en fremtrædende Bøjning mod Vest.

Grænsen gaar derfra i lige Linie i sydvestlig Retning og følger først Forlængelsen og dernæst selve Midtlinien af den Grøft, som deler det i Digevinklen beliggende Forland, indtil Skæringspunktet mellem denne Midtlinie og Forlængelsen af den Linie, der danner den ydre Kant af Digevejen paa det Stykke, hvor den gaar i Retning Nord—Syd.

Nævnte Skæringspunkt er Landgrænsens Ende.

Søgrænsen i Nordsoen.

Denne Grænse er bestemt ved 9 rette Linier:

1) Den gaar fra Landgrænsens Ende tæt ved Siltoft vinkelret ud fra Kysten til et Punkt, der ligger midt imellem Kysten og Østspidsen af Øen Sild (Nøse);

2) gaar derfra mod Nord indtil den røde Bøje »C« i Sydkanten af Højer Dyb;

3, 4. 5) derfra og indtil Bøjen »Lister Ley« (som vil blive flyttet ca. 200 Meter imod Øst) er den bestemt ved 3 rette Linier, hvis Endepunkter bliver betegnede ved Bøjerne

»C«, »B« (hvilken sidste vil blive flyttet ca. 0,35 Sømil mod Vest), »A« og »Lister Ley« (der vil blive flyttet ca. 200 Meter mod Øst);

6, 7, 8) fra Lister Ley og indtil Lystønden Nord for List Vestfyrt bestaar den af 3 rette Linier, der omtrent følger Midtlinien af Farvandet;

9) derfra dannes den af en ret Linie med Retning 258° (regnet fra Nord mod Øst), indtil den skærer Linien, der forbinder det vestligste Punkt af Romø Flak og det yderste nordvestlige Punkt af Øen Sild. Dette Skæringspunkt er den vestlige Søgrænses Endepunkt.

Fra dette Punkt følger Skillelinien for Territorialfarvandene samme Retning, indtil den skærer en ret Linie, som bestemmes ved at holde List østre Fyrt over Midtpunktet mellem List's to vestre Fyrt, hvorefter den følger sidstnævnte Linie til det aabne Hav.

Mellem Bøjen »C« og Bøjen »Lister Ley« skal Grænsen følge de naturlige Forskydninger af Sejlløbet, saaledes at den frie Adgang til Højer Havn ad dansk Farvand altid er sikret Danmark i en Udstrækning, der svarer til de nuværende Forhold. Mellem Bøjen »Lister Ley« og Udløbet af Lister Dyb skal Grænsen og Skillelinien for Territorialfarvandene følge Midtlinien af Farvandet i dets naturlige Forskydninger. De Berigtigelser, som saadanne naturlige Forskydninger medfører, kan ordnes mellem de 2 interesserede Parter indbyrdes.

Bemærkninger.

I Tilfælde af Uoverensstemmelser mellem Grænsebeskrivelsens Tekst og de kartografiske Dokumenter for Afmærkningen er det disse sidste, som gælder.

Hvor Grænsen er bestemt ved et Vandløb (Krusaa, Skelbæk, Gammela, Sønderaa) er det Midtlinien af dette Vandløb, regnet efter den af Græsvæksten angivne Vandstand, som danner Grænsen. Den saaledes definerede Grænse skal følge Vandløbene i deres langsomme og naturlige Forskydninger.

Forslag til Regulering af Grænsevandløbene kan bringes til Udførelse, forsaavidt de to Stater er enige derom, paa

Betingelse af, at de Ændringer, som hidføres ved disse Forslag, er af ringe Betydning og ialt ikke omfatter et større Areal end gennemsnitlig 4 Hektar pr. Kilometer. Grænse-linien skal herefter i Almindelighed følge Midtlinien af det regulerede Grænsevandløb.

Hvor Grænsen ikke følger et Vandløb, er den i sine Enkeltheder fastslaaet ved Kortene og Maalebladene.

Søgrænserne skiller de danske Nationalfarvande fra de tyske Nationalfarvande; hver af dem fortsættes af en Skillelinie for Territorialfarvandene. Grænsens Endepunkter ligger i Skæringspunkterne mellem Grænsen og Grænselinierne for de nationale Farvande.

Til Bestemmelsen af Endepunktet for den vestlige Søgrænse har Kommissionen betragtet den Linie, der forbinder det vestligste Punkt af Romø Flak med det yderste nordvestlige Punkt af Øen Sild som Grænselinie for Nationalfarvandene i Overensstemmelse med Folkerettens almindelige Regler for Fastsættelse af Nationalfarvandenens Begrænsning og med Aanden i Konventionen af 6te Maj 1882 vedrørende Fiskeriinspektionen i Nordsøen.

Ved Overførelsen af den nye Grænse til Matrikulerne i Danmark og Tyskland er der forefundet enkelte Trykfejl i de officielle Maaleblade over Grænsen. Paa Foranledning af den danske og den tyske Regering er disse Fejl blevet rettet ved Udfærdigelse af et af den danske og den tyske Repræsentant i Kommissionen under 19de Januar d. A. i 3 originale Eksemplarer undertegnet »Tillægsblad til Maalebladene over Grænsen«. Disse 3 originale Eksemplarer er fordelt paa samme Maade som det ovenfor nævnte Atlas. Ved den skete Berigtigelse er hverken de officielle Grænsekort eller den i Marken fastsatte Grænselinie blevet forandret.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at nærværende Bekendtgørelse træder i Stedet for den i Statstidende Nr. 221 for 24de December 1920 optagne Bekendtgørelse om Grænsens Afmærkning og Ikrafttræden med tilhørende Meddelelser fra Indenrigsministeriet og Marineministeriet.

2. Bekendtgørelse

(af 8/6 1929 med Ændringer af 10/11 1933)

angaaende

Danmarks Tiltrædelse af den i Paris den 13de Oktober 1919 afsluttede Konvention angaaende Ordning af Luftfarten.

(Ministeriet for offentlige Arbejder.)

I Henhold til kgl. Resolution af 8de Oktober 1927 har Danmark tiltraadt følgende i Paris den 13de Oktober 1919 afsluttede Konvention angaaende Ordning af Luftfarten, saaledes som denne er ændret ved London-Protokollerne af 27de Oktober 1922 og 30te Juni 1923:

Konvention*) angaaende Ordning af Luftfarten.

De amerikanske Fristater, Belgien, Bolivia, Brasilien, det britiske Rige, Kina, Kuba, Ecuador, Frankrig, Grækenland, Guatemala, Haiti, Hedjaz, Honduras, Italien, Japan, Liberia, Nicaragua, Panama, Peru, Polen, Portugal, Rumænien, den serbisk-kroatisk-slovenske Stat, Siam, Czekoslovakiet og Uruguay har under Hensyn til Luftfartens Fremskridt og den almindelige Interesse i en fælles Ordning paa dette Omraade og med Henblik paa, at det allerede nu er nødvendigt at fastslaa visse Grundsætninger og visse Regler til Undgaaelse af Uoverensstemmelser samt ud fra Ønsket om at støtte Uviklingen af de internationale Trafikforbindelser gennem Luftten med fredeligt Formaal besluttet at afslutte en Konvention med dette Maal for Øje, og har udpeget til deres befuld-

*) Konventionen er affattet paa fransk, engelsk og italiensk, hvilke Tekster har samme Gyldighed. De til Konventionen hørende Bilag (Annexes A—H) er udeladte her.

mægtigede, dog med Forbehold af Ret til ved Undertegnelsen at erstatte dem med andre:

hvilke er blevet enige om følgende Bestemmelser:

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter anerkender, at enhver Stat har den fuldkomne og udelukkende Højhedsret over Luftrummet oven over dens Territorium.

Ved en Stats Territorium forstaaes i nærværende Konvention saavel Moderlandet som Koloniernes Territorier med tilhørende Søterritorier.

Artikel 2.

Enhver kontraherende Stat forpligter sig til i Fredstid at tilstaa de andre kontraherende Staters Luftfartøjer fri Adgang til uskadelig Luftfart over dens Territorium, for saa vidt de i nærværende Konvention opstillede Betingelser iagttages.

De Regler, en kontraherende Stat opstiller med Hensyn til Adgang til dens Territorium for Luftfartøjer, der hører hjemme i andre kontraherende Stater, skal anvendes uden Forskel i Henseende til Nationalitet.

Artikel 3.

Enhver kontraherende Stat har Ret til af militære Grunde eller af Hensyn til den offentlige Sikkerhed under Strafansvar efter sin egen Lovgivning at forbyde Luftfartøjer, der hører hjemme i de andre kontraherende Stater, at overflyve visse Omraader af dens Territorium, alt dog under Forudsætning af, at der ikke i denne Henseende gøres nogen Forskel mellem dens egne private og de andre kontraherende Staters private Luftfartøjer.

Enhver kontraherende Stat kan dog i Undtagelsestil-

fælde og i den offentlige Sikkerheds Interesse tillade sine egne nationale Fartøjer at overflyve de paagældende Omraader.

De forbudte Omraaders Beliggenhed og Udstrækning skal forud offentliggøres, og Meddelelse herom saavel som om de særlige Tilladelser, der er meddelte i Medfør af forrige Stykke, skal tilgaa de andre kontraherende Stater og Den internationale Luftfartskommission.

Enhver kontraherende Stat forbeholder sig desuden Ret til i Fredstid, naar ganske særlige Omstændigheder foreligger, straks og uden Varsel at begrænse Retten til eller midlertidigt at forbyde Overflyvning af dens Omraade paa Betingelse af, at Begrænsningen eller Forbudet finder Anvendelse uden Nationalitetsforskel paa alle de andre Staters Luftfartøjer.

En saadan Beslutning skal offentliggøres og Meddelelse herom tilgaa alle de kontraherende Stater saavel som Den internationale Luftfartskommission.

Artikel 4.

Ethvert Luftfartøj, der maatte være kommet ind over et forbudt Omraade, skal, saasnart det bliver opmærksomt herpaa, give det i Bilag D. § 17 foreskrevne Nødsignal og derpaa gaa ned udenfor det forbudte Omraade, saa hurtigt som muligt og saa nær som muligt, paa en af Flyvepladserne i den Stat, hvorover den ulovlige Flyvning har fundet Sted.

Artikel 5.

Enhver kontraherende Stat har Ret til at afslutte Særoverenskomster med ikke kontraherende Stater.

Bestemmelserne i disse Særoverenskomster maa ikke gøre Indgreb i de Rettigheder, der er tillagt de kontraherende Stater ved nærværende Konvention.

Disse Særoverenskomster maa i det Omfang, der er foreneligt med deres Formaal, ikke stride mod nærværende Konventions almindelige Grundsætninger.

De skal tilstilles Den internationale Luftfartskommission, som skal give de andre kontraherende Stater Meddelelse herom.

Kapitel II.*Luftfartøjers Nationalitet.*

Artikel 6.

Luftfartøjer har den Stats Nationalitet, i hvis Register de er optagne i Overensstemmelse med Forskrifterne i Bilag A. Afsnit I.

Artikel 7.

Registreringen af de i den foregaaende Artikel omhandlede Luftfartøjer skal ske overensstemmende med hver kontraherende Stats Love og Særbestemmelser.

Artikel 8.

Et Luftfartøj kan ikke gyldigt registreres i flere Stater.

Artikel 9.

De kontraherende Stater udveksler gensidigt og oversender hver Maaned til den i Artikel 34 ommeldte internationale Luftfartskommission Udskrifter af de Indførsler og Udsettelse, der er foretagne i deres Register i den foregaaende Maaned.

Artikel 10.

I international Luftfart skal ethvert Luftfartøj i Overensstemmelse med Reglerne i Bilag A. føre et Nationalitetsmærke og et Registreringsmærke og være mærket med Ejers Navn og Bopæl.

Kapitel III.*Luftdygtighedsbeviser og Besætningscertifikater.*

Artikel 11.

I international Luftfart skal ethvert Luftfartøj være forsynet med et under Iagttagelse af Bestemmelserne i Bilag B. udfærdiget Luftdygtighedsbevis, der er udstedt eller godkendt af den Stat, hvis Nationalitet Luftfartøjet har.

Artikel 12.

Chefen, Flyverne, Mekanikerne og de andre Medlemmer af Besætningen paa et Luftfartøj skal være i Besiddelse af

Certifikater og Tilladelser, udstedt overensstemmende med Bestemmelserne i Bilag E., eller godkendt af den Stat, hvis Nationalitet Luftfartøjet har.

Artikel 13.

Luftdygtighedsbeviser, Besætningscertifikater og Tilladelser, der er udstedt eller godkendt af den Stat, hvis Nationalitet vedkommende Luftfartøjer besidder, og som er udfærdigede i Overensstemmelse med de i Bilagene B. og E. og for Fremtiden af Den internationale Luftfartskommission givne Regler, skal af de andre Stater anerkendes som gyldige.

Enhver Stat har, naar det drejer sig om Færdsel indenfor eller henover dens eget Territorium, Ret til at nægte at tage de Besætningscertifikater og Tilladelser, der er tildelt en af dens Statsborgere af en anden Stat, for gyldige.

Artikel 14.

Intet traadløst Telegrafapparat kan medføres af et Luftfartøj uden en særlig Tilladelse udstedt af den Stat, hvis Nationalitet Luftfartøjet har. Disse Apparater maa kun betjenes af de Medlemmer af Besætningen, der er forsynede med et særligt Bevis i saa Henseende.

Ethvert Luftfartøj, der benyttes til offentlig Befordring og kan medføre mindst 10 Personer, skal være udstyret med traadløst Telegrafapparat (Sender og Modtager), saasomt Reglerne for disse Apparaters Anvendelse er blevet fastslaaede af Den internationale Luftfartskommission.

Denne Kommission kan yderligere i Overensstemmelse med de Regler, den selv fastsætter, udstrække Forpligtelsen til at medføre traadløse Telegrafapparater til alle andre Grupper af Luftfartøjer.

Kapitel IV.

Adgang til Luftfart over fremmed Territorium.

Artikel 15.

Ethvert Luftfartøj, der hører hjemme i en kontraherende Stat, har Ret til at gennemflyve en anden Stats Luftom-

raade uden Landing. I saa Fald skal det følge den Rute, der er angivet af den overfløjne Stat. Fartøjet skal dog af Hensyn til den almindelige Orden være forpligtet til at lande, naar det faar Ordre dertil ved de i Bilag D. foreskrevne Signaler.

Intet i en kontraherende Stat hjemmehørende Luftfartøj, der kan styres uden Fører, maa uden særlig Tilladelse uden Fører overflyve en anden kontraherende Stats Omraade.

Enhvert Luftfartøj, der begiver sig fra en Stat til en anden, skal, hvis Bestemmelserne i denne sidste kræver det, lande i en af de af denne Stat opgivne Lufthavne. Meddelelse om disse Lufthavne skal af de kontraherende Stater gives Den internationale Luftfartskommission, der oversender denne Meddelelse til alle de kontraherende Stater.

Enhver kontraherende Stat kan gøre Oprettelse af internationale Luftfartsveje samt Oprettelse og Drift af regelmæssige internationale Flyveruter, med eller uden Mellemlanding, henover dens Omraade afhængig af, at dens Tilladelse hertil forud indhentes.

Artikel 16.

Enhver kontraherende Stat har Ret til, til Fordel for sine nationale Luftfartøjer, at tage Forbehold og gøre Indskrænkninger med Hensyn til erhvervsmæssig Befordring af Personer og Gods mellem to Punkter paa dens Territorium.

Disse Forbehold og Indskrænkninger skal ufortøvet offentliggøres og meddeles Den internationale Luftfartskommission, som kundgør dem for de andre kontraherende Stater.

Artikel 17.

Luftfartøjer, der hører hjemme i en kontraherende Stat, som har taget Forbehold eller har gjort Indskrænkninger i Henhold til Artikel 16, skal kunne vente at møde de samme Forbehold og Indskrænkninger i enhver anden kontraherende Stat, selv om denne sidste Stat ikke tager Forbehold eller gør Indskrænkninger overfor andre fremmede Luftfartøjer.

Artikel 18.

Et Luftfartøj, der flyver henover eller gennemflyver en kontraherende Stats Luftrum, og derunder foretager de efter Forholdets Natur nødvendige Landinger eller Ophold, kan fritages for Beslaglæggelse for Misbrug af Patent, Tegning eller Model ved at stille en Kautions, hvis Størrelse i Mangel af mindelig Overenskomst snarest muligt fastsættes af den kompetente Myndighed paa det Sted, hvor Beslaglæggelsen skulde finde Sted.

Kapitel V.*Regler at iagttage ved Afgang, undervejs og ved Landing.***Artikel 19.**

Ethvert Luftfartøj, der gaar i international Luftfart, skal være forsynet med:

- a) Et Registreringsbevis efter Reglerne i Bilag A.
- b) Et Luftdygtighedsbevis efter Reglerne i Bilag B.
- c) Besætningscertifikater og Tilladelser for Chefen, Flyverne og den øvrige Besætning efter Reglerne i Bilag E.
- d) Hvis det medfører Rejsende: Navneliste over disse.
- e) Hvis det medfører Gods: Fragtbreve og Toldangivelser.
- f) Fartøjsbøger efter Reglerne i Bilag C.
- g) Hvis det er udstyret med traadløse Telegrafapparater: den i Artikel 14 foreskrevne Tilladelse.

Artikel 20.

Fartøjsbøgerne skal opbevares i 2 Aar fra den sidste Indførelse at regne.

Artikel 21.

Ved et Luftfartøjs Afgang og ved dets Landing har vedkommende Lands Myndigheder under alle Forhold Ret til at visitere Fartøjet og kontrollere alle de Papirer, det skal være forsynet med.

Artikel 22.

Luftfartøjer fra kontraherende Stater har ved Landing, og navnlig naar de er i Nød, Ret til den samme Hjælp som de nationale Fartøjer.

Artikel 23.

Bjergning af Luftfartøjer i Søen sker, i Mangel af anden Aftale, efter Sørettens Grundsætninger.

Artikel 24.

Enhver Flyveplads i en kontraherende Stat, der mod Erlæggelse af visse Afgifter staa aaben for nationale Luftfartøjer, skal paa de samme Vilkaar staa aaben for Luftfartøjer, der hører hjemme i de andre kontraherende Stater.

For hver af disse Flyvepladser maa der kun være een Tarif for Landing og Ophold, og denne skal anvendes uden Forskel paa nationale og fremmede Luftfartøjer.

Artikel 25.

Enhver kontraherende Stat forpligter sig til at træffe Foranstaltninger til at sikre, at samtlige Luftfartøjer, der færdes over dens Territorium, saavel som samtlige Luftfartøjer, der fører dens Nationalitetsmærke, og hvorsomhelst de end befinder sig, holder sig Bestemmelserne i Bilag D. efterrettelig.

Enhver kontraherende Stat forpligter sig til at forfølge og straffe dem, der overtræder disse Regler.

Kapitel VI.

Forbudte Luftransporter.

Artikel 26.

Befordring med Luftfartøj af Sprængstoffer, Vaaben og Krigsammunion er forbudt i den internationale Luftfart. Det er ikke tilladt noget fremmed Luftfartøj at befordre Genstande af denne Art fra en Plads til en anden paa en og samme kontraherende Stats Territorium.

Artikel 27.

Enhver Stat kan forbyde eller give nærmere Regler for Befordring eller Brug af Fotografiapparater i Luftfartøjer. Enhver Bestemmelse af denne Art skal ufortøvet meddeles

Den internationale Luftfartskommission, der underretter de andre kontraherende Stater herom.

Artikel 28.

Af Hensyn til den offentlige Sikkerhed kan Befordringen af andre Genstande end de i Artikel 26 og 27 omhandlede underkastes Indskrænkninger fra enhver kontraherende Stats Side. Saadanne Bestemmelser skal ufortøvet meddeles Den internationale Luftfartskommission, der underretter de andre kontraherende Stater herom.

Artikel 29.

Alle i Artikel 28 omhandlede Indskrænkninger skal bringes til Anvendelse uden Forskel paa nationale og fremmede Luftfartøjer.

Kapitel VII.

Statsluftfartøjer.

Artikel 30.

Som Statsluftfartøjer betragtes:

- a) militære Luftfartøjer,
- b) Luftfartøjer, der udelukkende anvendes i Statstjeneste, saasom i Post-, Told- eller Polititjeneste.

Andre Luftfartøjer anses som private Luftfartøjer.

Alle Statsluftfartøjer, med Undtagelse af militære Luftfartøjer, Told- eller Politiluftfartøjer, behandles som private Luftfartøjer og er som Følge heraf underkastede alle Bestemmelserne i nærværende Konvention.

Artikel 31.

Ethvert Luftfartøj, der staar under Kommando af en dertil beordret Militærperson, betragtes som militært Luftfartøj.

Artikel 32.

Intet militært Luftfartøj tilhørende en kontraherende Stat maa overflyve eller lande paa en anden kontraherende Stats Territorium, medmindre det har opnaaet en særlig Til-

ladelse dertil. I saa Fald nyder det militære Luftfartøj i Mangel af anden Overenskomst i Princippet de Privilegier, der sædvanligvis tilstaas fremmede Krigsskibe.

Et militært Luftfartøj, der nødlander eller er opfordret til eller beordret til at lande, har ikke i den Anledning Krav paa noget af de i 1ste Stk. omtalte Privilegier.

Artikel 33.

I Særoverenskomster, der afsluttes mellem de enkelte Stater, kan det bestemmes, i hvilke Tilfælde Politi- og Toldluftfartøjer kan faa Tilladelse til at overskride Grænsen. De nyder i intet Tilfælde godt af de i Artikel 32 omhandlede Privilegier.

Kapitel VIII.

Den internationale Luftfartskommission.

Artikel 34.

Der oprettes under Navn af Den internationale Luftfartskommission en fast international Kommission, der underlægges Folkenes Forbund.

Ingen af de kontraherende Stater kan have mere end to Repræsentanter i Kommissionen.

Enhver Stat, der er repræsenteret i Kommissionen, har een Stemme.

Den internationale Luftfartskommission bestemmer selv sin Forretningsorden og sit faste Sæde, men det staar den frit for at træde sammen paa de Steder, den finder egnede.

Kommissionen har følgende Opgaver:

- a) at modtage fra eller fremsende til de kontraherende Stater Forslag om Ændringer i nærværende Konventions Bestemmelser og kundgøre de vedtagne Ændringer;
- b) at udføre de den ved denne Artikel og Artiklerne 9, 13, 14, 15, 16, 27, 28, 36 og 37 i nærværende Konvention tildelte Hverv;
- c) at foretage Ændringer i Bestemmelserne i Bilagene A. til G.

- d) at indsamle og meddele de kontraherende Stater Oplysninger af enhver Art, som vedrører den internationale Luftfart;
- e) at indsamle og meddele de kontraherende Stater alle Oplysninger af radiotelegrafisk, meteorologisk og lægevidenskabelig Art, der har Interesse for Luftfarten;
- f) at sørge for Udgivelsen af Luftfartskort i Overensstemmelse med Reglerne i Bilag F.;
- g) at afgive Erklæringer i Sager, som Staterne maatte tilstille den til Prøvelse.

Den internationale Luftfartskommission kan foretage en hvilkensomhelst Ændring i de i samtlige Bilag indeholdte Bestemmelser, for saa vidt den paagældende Ændring er vedtaget med tre Fjerdedele af det samlede Antal Stemmer af de paa Mødet repræsenterede Stater og med to Trediedele af det højst mulige Antal Stemmer, som kunde være afgivet, hvis alle Stater var repræsenterede. Denne Ændring træder i Kraft, saa snart Meddelelse om den er givet alle de kontraherende Stater af Den internationale Luftfartskommission.

Ethvert Forslag til Ændring i nærværende Konventions Artikler skal drøftes af Den internationale Luftfartskommission, hvadenten Forslaget hidrører fra en af de kontraherende Stater eller fra Kommissionen selv. Ingen Ændring af denne Art kan forelægges de kontraherende Stater til Vedtagelse, medmindre den er tiltraadt af i det mindste to Trediedele af det højeste Antal Stemmer, der overhovedet kunde afgives.

Ændringer i Konventionens Artikler (Bilagene er undtagne) skal, før de træder i Kraft, udtrykkelig være godkendt af de kontraherende Stater.

Udgifterne ved Den internationale Luftfartskommission bæres af de kontraherende Stater i det af Kommissionen fastsatte Forhold.

De ved Udsendelsen af tekniske Delegationer foranledigede Udgifter bæres af de paagældende Stater.

Kapitel IX.

Slutningsbestemmelser.

Artikel 35.

De høje kontraherende Parter forpligter sig til, hver indenfor sit Omraade, at deltage i videst muligt Omfang i følgende internationale Arbejder:

a) Indsamling og Fordeling af meteorologiske Meddelelser, hvad enten det drejer sig om statistiske Meddelelser, de dagligt løbende Meldinger eller specielle Underretninger, overensstemmende med Reglerne i Bilag G.

b) Offentliggørelse af Luftfartskort, fremstillede efter et fælles Princip, og Tilvejebringelse af et fælles System for Orienteringsmærker i Terrænet, alt i Henhold til Reglerne i Bilag F.

c) Anvendelse af Radiotelegrafi i Luftfarten, Oprettelse af de fornødne radiotelegrafiske Stationer og Overholdelsen af internationale radiotelegrafiske Reglementer.

Artikel 36.

Almindelige Toldbestemmelser vedrørende Luftfarten er optaget i en Særaftale, der følger nærværende Konvention som Bilag H.

Ingen Bestemmelse i nærværende Konvention skal kunne fortolkes som trædende hindrende i Vejen for, at de kontraherende Stater, følgende de i selve Konventionen opstillede Grundsætninger, indbyrdes træffer Særaftaler med Hensyn til Told-, Politi- eller Postvæsen eller et hvilket som helst andet Emne af almindelig Interesse for Luftfarten. Saadanne Aftaler skal ufortøvet meddeles Den internationale Luftfarts-kommission, der underretter de andre kontraherende Stater derom.

Artikel 37.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem to eller flere Stater om Fortolkningen af nærværende Konvention afgøres Tvisten af Den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Hvis en af de paagældende Stater ikke har tiltraadt Protokollerne angaaende denne Domstols Oprettelse, skal Tvisten paa dens Anmodning afgøres ved Voldgift.

Hvis Parterne ikke kan blive enige om Valget af Voldgiftsmænd, gaar de frem paa følgende Vis:

Hver af Parterne vælger en Voldgiftsmand, og Voldgiftsmændene træder sammen og udpeger en Opmand. Hvis Voldgiftsmændene ikke kan blive enige, udpeger hver af dem en tredje Stat, og de saaledes udpegede Trediestater skrider til Udmeldelse af en Opmand, enten efter opnaaet Enighed om Valget eller saaledes, at de hver foreslaar en Person og lader Loddet vælge mellem disse.

Uoverensstemmelser med Hensyn til de tekniske Reglementer, der er Bilag til nærværende Konvention, afgøres af Den internationale Luftfartskommission med almindelig Stemme flerhed.

For saa vidt Tvisten drejer sig om, hvorvidt Sagen skal afgøres ved Fortolkning af selve Konventionen eller af et af Reglementerne, tilkommer det den i nærværende Artikels 1ste Stk. omhandlede Voldgiftsdomstol at træffe endelig Afgørelse.

Artikel 38.

Under Krigsforhold skal nærværende Konventions Bestemmelser ikke gøre Indgreb i de kontraherende Staters Handlefrihed som krigsførende eller som neutrale.

Artikel 39.

Nærværende Konventions Bestemmelser udfyldes af Bilagene A—H, som, under Forbehold af Bestemmelsen i Artikel 34, Punkt c, har samme Gyldighed som og træder i Kraft paa samme Tid som Konventionen selv.

Artikel 40.

Territorier og Statsborgere i Protektorats-Lande eller Lande, der styres i Folkeforbundets Navn, er overfor nærværende Konvention ligestillede med Protektor-Statens eller Mandatar-Statens Territorier og Statsborgere.

Artikel 41.

Enhver Stat har Adgang til at tiltræde nærværende Konvention.

Saadan Tiltræden skal ad diplomatisk Vej meddeles den franske Republiks Regering og af denne meddeles alle Signatarstater og Stater, der har tiltraadt Konventionen.

Ændringerne er traadt i Kraft fra den 17de Maj 1933.

Artikel 42.

Nærværende Konvention kan ikke opsiges før den 1ste Januar 1922.

Sker der en Opsigelse, skal denne notificeres for den franske Republiks Regering, som sætter de andre kontraherende Parter i Kundskab derom. Opsigelsen kan ikke træde i Kraft før i det tidligste et Aar efter bemeldte Notification, og den har kun Gyldighed overfor den Magt, der har foretaget Opsigelse.

Nærværende Konvention skal ratificeres.

Hver Magt fremsender Ratifikationen til den franske Regering, der drager Omsorg for, at de andre Signatarmagter erholder Underretning derom.

Ratifikationerne deponeres i den franske Regerings Arkiver.

Nærværende Konvention træder for hver Signatarmagts Vedkommende i Kraft overfor de andre Magter, der allerede har ratificeret, 40 Dage efter at vedkommende Stats Ratifikation er deponeret.

Naar nærværende Konvention er traadt i Kraft, tilstiller den franske Regering de Magter, der ved Fredstraktaterne har forpligtet sig til at bringe Regler, der svarer til nærværende Konventions, til Anvendelse overfor Luftfarten, en bekræftet Genpart af Konventionen.

Oprettet i Paris den 13de Oktober 1919 i et eneste Eksemplar, der forbliver deponeret i den franske Republiks Regerings Arkiver, og hvoraf autentiske Genparter overleveres de kontraherende Stater. Nævnte Eksemplar, dateret som ovenfor angivet, kan underskrives til og med den 12te April 1920.

Til Bekræftelse heraf have nedennævnte Befuldmægtigede, hvis Fuldmagter er befundne at være i god og behørig Form,

undertegnet nærværende Konvention, hvis franske, engelske og italienske Tekst skal have samme Gyldighed.

Det bemærkes, at Danmarks Tiltrædelse af Konventionen regnes fra den 14de Oktober 1927, og at denne er i Kraft imellem følgende Stater (indtil ^{26/1} 1938):

Det australske Statsforbund, Belgien, Bulgarien, Canada, Czekoslovakiet, Danmark, Frankrig, Grækenland, Indien, den irske Fristat, Italien, Japan, Nederlandene, Ny Zeeland, Polen, Portugal, Rumænien, den serbisk-kroatisk-slovenske Stat, Siam, Storbritanien og Nordirland, Sverige, den sydafrikanke Union, Uruguay, Argentina, Estland, Finland, Irak, Letland, Norge, Peru, Schweiz-Lichtenstein og Spanien.

L. Rasmussen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 8de August 1929.

Kundgørelse for Søværnet.

3. Uniformsreglement for Fyrdirektøren.

Frakke af mørkeblaat Klæde, Doeskin eller Eskimo, med Overslag, omfaldende Krave, mørkt Foer. Frakken skal naa til 2 à 3 cm over Knæet, 2 Rækker store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Række, i Rygsømmen 2 Ankerknapper af samme Størrelse. Ærmedistinktioner.

Jakke af mørkeblaat Klæde, Doeskin eller Eskimo, med Overslag, omfaldende Krave, mørkt Foer. Jakken skal være saa lang, at Sædet dækkes. 2 Rækker store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Række. Ærmedistinktioner.

Vest af mørkeblaat Klæde, Doeskin eller Eskimo, eller af hvidt Stof (Piqué eller lign.), med 6 smaa forgyldte Ankerknapper i 1 Række.

Benklæder af mørkeblaat Klæde, Doeskin eller Eskimo.

Kasket af mørkeblaat Klæde efter Model med eller uden hvidt Hueovertræk (eller med hvid Puld). Baand af sort stribet Silke. Foran paa Kasketens Baand Nationalkokarden af Fløjlgul omgivet af guldbroderet Egeløv af II. Størrelse som for Kommandører); i Kokarden et guldbroderet Emblem efter Model: et Fyrtaarn og derover en Krone.

Kappe af mørkeblaat Klæde, Doeskin eller Eskimo, med Overslag og omfaldende Krave, mørkt Foer; den skal naa midt mellem Knæ og Fod og være forsynet med 2 udvendige Lommer. Løs Spændetamp i Ryggen med Knaphul i begge Ender samt Foldlister (25 cm lange) under Spændetampen i Sidesømmen; foroven paa Foldlisterne 1 stor forgyldt Ankerknap; 2 Rækker store forgyldte Ankerknapper, 6 i hver Række, med lige stor indbyrdes Afstand. Ærmedistinktioner.

Kappe (tilladt): Af mørkeblaat, let Stof, med Overslag, omfaldende Krave, mørkt Foer. Kappen skal naa omtrent til Knæet og være forsynet med 2 udvendige Lommer. Spændetamp i Ryggen med 1 stor forgyldt Ankerknap; 2 Rækker store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Række med lige stor indbyrdes Afstand. Ærmedistinktioner.

Ærmedistinktioner: 4 Guldgaloner, hver 1,4 cm bred, bæres paa begge Ærmer rundt om den nederste Del af Ærmet. Distinktionernes underste Kant paasys med en Afstand af 7 cm fra Ærmets Underkant. Den indbyrdes Afstand mellem Galonerne er 0,7 cm. Over Galonerne midt paa Ærmets Forside en guldbroderet Krone omgivet af Egeløv efter Model.

8.

Kgl. Anordning

(af 23de Juli 1929)

angaaende

Rorkommandoen i danske Skibe.

(Ministeriet for Søfart og Fiskeri).

Fra og med den 1ste Januar 1930 skal paa danske Skibe alene anvendes den saakaldte direkte Rorkommando (og direkte Angivelse af Rorets Stilling) med Benyttelse af Udtrykkene *Styrbord* og *Bagbord* eller efter Omstændighederne *Til Styrbord* og *Til Bagbord*.

Herved skal Udtrykket *Styrbord* (til Styrbord, Styrbords Ror, Roret ligger Styrbord etc.) og *Bagbord* (til Bagbord, Bagbords Ror, Roret ligger Bagbord etc.) betegne, at Rorbladet skal drejes, eller ligger, henholdsvis ud til Styrbord eller ud til Bagbord.

Bestemmelserne i ovenstaaende kgl. Anordning træder fra den nævnte Dato at regne ogsaa i Kraft for de under Marineministeriet henhørende Skibe, Baade og Fartøjers Vedkommende.

L. Rasmussen.

Kgl. Anordning

(af 29de Juli 1890)

angaaende

Rorkommandoen i danske Skibe.

(Ministeriet for Søet og Fiskeet).

Den og med den 1ste Januar 1890 skal alle danske Skibe
 som anvendes den nævnte direkte Rorkommando for
 direkte Anvisning af Roret (Sikring) med Hensyn til de
 bestemte Styrbord og Bagbord eller Rorbladet.

MARINEMINISTERIET.

København, den 31te December 1929

Kundgørelse for Søværnet.**1.****Plan**

for

Undervandsbaadsskole for Søofficerer.**A. Formaal og Inddeling m. m.**

§ 1. Skolens Formaal er at give yngre Søofficerer de for Tjenesten som subalterne Officerer i Undervandsbaade nødvendige Forkundskaber.

§ 2. Skolen gennemgaas i Løbet af ca. 4—5 Maaneder i Vinterhalvaaret.

§ 3. Uddannelsen er dels teoretisk, dels praktisk og foregaar ved Undervandsbaadsdivisionen.

B. Uddannelsen.

§ 4. Uddannelsen tilrettelægges saaledes, at den teoretiske og praktiske Undervisning saa vidt muligt følges ad.

I. Den teoretiske Uddannelse.

§ 5. Den teoretiske Undervisning omfatter:

a) **Undervandsbaadskendskab:** Undervandsbaadenes historiske Udvikling, de danske Undervandsbaades Hi-

storie, deres Konstruktion og Organer, deres Materiel og Betjeningen deraf saavel under normale Forhold som i tænkelige Havaritilfælde. Vedligeholdelse af Materiellet og de herfor gældende Bestemmelser. Klargøring til Dykning og Dykning med Baadene under forskellige Forhold. Dybdestyring. Luftrensning og Maaling af Ilt og Kultveilteprocent. Redningsapparater og Anvendelsen heraf. Bjergningsmetoder. Forskellige Bestemmelser vedrørende Undervandsbaade.

b) Undervandsbaadstaktik: Angrebstaktik i store Træk. Betjening af Angrebsinstrumenter. Torpedotræfningsberegning. Undervandsbaade som Led i det danske Søforsvar. Gennemgang af Flotilleordrer.

c) Torpedolære: Søminemateriellet i Undervandsbaade, dets Betjening og Vedligeholdelse samt Reglementer herfor. Almindelige Havarier.

d) Maskinlære: Dieselmotorer i Almindelighed. De forskellige Undervandsbaadsmotorers Konstruktion og Betjening. Koblinger. Brændstoftanke og -ledninger. Havarier. Akkumulatorers Konstruktion og Betjening. Strømskemaer.

e) Gyroskopkompasser: Snurreteori. De forskellige Kompaskonstruktioner. Kompasfejl og Kompasbetjening.

f) Radiolære: Reglement for Flaadens Radiostationer, samt andre reglementariske Bestemmelser.

Undervandsbaadenes Radiostationers Ydeevne under normale Forhold.

g) Stabilitet: Kortfattet Repetition af almindelig statisk og dynamisk Stabilitet. Frie Vædskeoverfladers Indflydelse paa Stabiliteten. Undervandsbaades Stabilitet: a) uddykket, b) neddykket, c) under Dykning og Uddykning. Gennemgang af vore Undervandsbaades Stabilitetsegenskaber og Dykkediagrammer. Modstand mod Fremdrivning. Undervandsbaadskonstruktion i meget store Træk.

h) Regnskabsføring: Penge-, Proviant-, Forbrugs- og Inventarieregnskabsordningen ved Undervandsbaadsdivisionen og i Undervandsbaade.

i) Elektrisk Materiel: U. S.- og U. T.-Anlæg. Ekko-lod, S. A. L.-Log og lignende særligt elektrisk Materiel.

II. Den praktiske Uddannelse.

§ 6. Den praktiske Del af Uddannelsen foregaar med det ved Undervandsbaadsdivisionen værende Materiel og omfatter:

Øvelser med Iltredningsapparater og Udslusningsanlæg, Betjening af Materiellet i de forskellige Baadtyper. Klargøring til Dykning og Dykning med de forskellige Baadtyper under forskellige Forhold. Sejlads i neddykket Stand. Imødegaaelse af og Optræden under forskellige tænkelige Havarier og Ulykkestilfælde. Saavidt muligt nogen Øvelse i Angreb. Skydning med Torpedoer og deres Indbjergning i de forskellige Baadtyper. Øvelse i Betjening af Motorer, Akkumulatorer, Elektromotorer m. m.

Desuden kan der gives Undervisning i Idræt og Gymnastik i det Omfang, der kan passe ind i den øvrige Undervisning.

C. Prøver og Bedømmelser.

§ 7. Undervisningen afsluttes med en Prøve.

Eksaminanden bedømmes i hvert Fag af en Kommission bestaaende af 3 Medlemmer; af disse er den ene den ved Skolen i Faget ansatte Lærer, der fungerer som Eksaminator, den anden en af Chefen for Undervandsbaadsdivisionen valgt Dommer, den tredie en af Marineministeriet beskikket Dommer, som ikke er ansat ved Skolen.

For hvert Fag opsætter Dommerne Spørgsmaalene, 2 flere end der er Eksaminander. Hver Eksaminand trækker sine Spørgsmaal.

§ 8. Ved Skolens Afslutning giver:

a) Skoleforstanderen og de ved Skolen ansatte Lærere i de Fag, hvori der afholdes Eksamen, hver Elev en Karakter for »Praktisk Duelighed«. Middelkarakteren af de saaledes for hver Elev afgivne Karakterer bliver Karakteren for »Praktisk Duelighed«.

b) Chefen for Undervandsbaadsdivisionen paa Grundlag af samtlige Bedømmelser samt af sit eget Kendskab til Eleverne hver Elev en Karakter for »Skikket til Tjeneste i Undervandsbaade«. Er Karakteren under 3, skal Bedømmelsen nærmere begrundes.

§ 9. a) Ved Prøverne benyttes den for Søværnets Hovedskoler gældende Karakterskala.

b) Fastsættelsen af en Karakter afgivet af en Kommission sker efter følgende Regler:

Naar Karakteren skal indgaa umiddelbart i Bedømmelsen, gives den Karakter, hvorom Kommissionens Medlemmer bliver enige. Dersom Kommissionens Medlemmer ikke bliver enige om Karakteren, udregnes Middelværdien af de af de enkelte Dommere afgivne Karakterer, og der gives den Karakter, som efter Karakterskalaen ligger nærmest Middelværdien. Dersom denne ligger midt imellem 2 Karakterer, gives den nærmest over Middelværdien liggende Karakter.

Naar derimod Karakteren skal multipliceres med en Faktor, forinden den indgaar i den endelige Bedømmelse, udregnes Middelværdien af de af de enkelte Dommere afgivne Karakterer med 1 Decimal. Denne Middelværdi bliver da Karakteren. Efter Multiplikationen omsættes Produktet til det nærmest liggende hele Tal, saaledes at hvad der er $\frac{1}{2}$ eller derover, forhøjes til $\frac{1}{1}$, og hvad der er under $\frac{1}{2}$ bortkastes.

c) Chefen for Undervandsbaadsdivisionen giver Karakteren »Skikket til Tjeneste i Undervandsbaade« som et Tal med Decimalen 0 eller 5 mellem Grænserne 7 og \div 5.

d) Middelværdien af samtlige Karakterer ved Prøven angives som et Tal med 2 Decimaler.

e) Ved Udregningen af Antallet af de ved Prøven afgivne Karakterer indgaar enhver Karakter, der er multipliceret med en Faktor med et Tal = Faktoren.

§ 10. For at bestaa kræves mindst en Hovedsum af 3 Gange Karakterernes Antal og mindst Middelværdien 3 af Karakterne i:

»Praktisk Duelighed« og

»Skikket til Tjeneste i Undervandsbaade«.

§ 11. Resultatet af den samlede Prøve beregnes af følgende Karakterer:

Undervandsbaadskendskab: 2 Karakterer for Besvarelse af mundtlige Spørgsmaal, samt 1 Karakter for Løsning af praktiske Opgaver.

Undervandsbaadstaktik: 1 Karakter for Besvarelsen af mundtlige Spørgsmaal.

Torpedolære: 1 Karakter for Besvarelsen af mundtlige Spørgsmaal og 1 Karakter for Løsning af praktiske Opgaver.

Maskinlære: 1 Karakter for Besvarelsen af mundtlige Spørgsmaal.

Gyroskopkompasser: 1 Karakter for Besvarelsen af 2 mundtlige Spørgsmaal (1 i Teori og 1 i Praksis).

Stabilitet: 1 Karakter for Besvarelsen af mundtlige Spørgsmaal.

Praktisk Duelighed: 1 Karakter, der multipliceres med 3 og afgives i Henhold til § 8 a.

Skikket til Tjeneste i Undervandsbaade: 1 Karakter, der multipliceres med 3 og afgives i Henhold til § 8 b.

§ 12. Resultatet af Prøverne indsendes til Marineministeriet.

D. Den tjenstlige Ordning.

§ 13. Skolen er umiddelbart underlagt Chefen for Undervandsbaadsdivisionen. En dertil af Marineministeriet beordret Søofficer er Skoleforstander.

§ 14. Skoleforstanderen vaager over og bærer Ansvaret for, at Skoleplanen gennemføres paa rette Maade. Han fremkommer med Forslag til de Forandringer, som Tidens Krav og Forholdene maatte nødvendiggøre. Han ordner alt, hvad der angaar Skolens indre Virksomhed i Overensstemmelse med de gældende Bestemmelser og indsender efter Skolens Afslutning ad Kommandovejen til Ministeriet en Beretning om Skolens Virksomhed.

§ 15. Lærerne beordres til denne Tjeneste af Ministeriet. Lærerne staar umiddelbart under Skoleforstanderen i alt, hvad der angaar Undervisningen.

E. Fag- og Timeantal.

§ 16. I de enkelte Fag gives der teoretisk Undervisning i nedennævnte omtrentlige Timeantal, idet dog Skoleforstan-

deren bemyndiges til at foretage saadanne mindre Ændringer, som maatte skønnes nødvendige, og hvorom der gøres Indberetning til Ministeriet i Skolerapporten.

Undervandsbaadskendskab	75
Undervandsbaadstaktik	35
Torpedolære	20
Maskinlære	40
Gyroskopkompasser	30
Radiolære	4
Stabilitet	15
Regnskabsføring	6
Elektrisk Materiel	8

233

2.

Plan

for

Chefskursus i Undervandsbaadstjeneste.

A. Formaal og Inddeling m. m.

§ 1. Kursusets Formaal er at give Søofficerer, der har gennemgaaet Undervandsbaadsskolen for Søofficerer, og som paa denne har vist sig egnet til Tjeneste i Undervandsbaade, en Repetition af det paa nævnte Skole lærte samt de for Tjenesten som Undervandsbaadschef nødvendige Kundskaber og Praksis.

§ 2. Chefen for Undervandsbaadsdivisionen indsender til Marineministeriet Forslag til hvert Chefskursus' Paabegyndelse og omtrentlige Varighed, ledsaget af Forslag til Elever paa Kursuset, hvortil fortrinsvis udtages de, der har gennemgaaet Officersskolen (jvfr. § 1).

§ 3. Uddannelsen paa Kursuset er dels teoretisk, dels praktisk og foregaar ved Undervandsbaadsdivisionen.

B. Uddannelsen.

§ 4. Uddannelsen tilrettelægges saaledes, at den teoretiske og praktiske Uddannelse saavidt muligt følges ad.

I. Den teoretiske Uddannelse.

§ 5. Den teoretiske Undervisning omfatter:

a) Undervandsbaadstaktik og -strategi: Angrebstaktik, Midler og Metoder til Bekæmpelse af Undervandsbaade og deres Indflydelse paa Angrebstaktiken, Undervandsbaades taktiske og strategiske Anvendelse belyst ved Eksempler fra Søkrigshistorien. Undervandsbaadene som Led i det danske Søforsvar.

b) Undervandsbaadskendskab,

c) Motorlære,

d) Gyroskopkompasser,

e) Radiolære og

f) Torpedolære,

i hvilke Fag der gives Eleverne en Repetition og Supplering af det paa Undervandsbaadsskolen gennemgaaede Pensum.

g) Stabilitet: Repetition og Supplering af det paa Undervandsbaadsskolen gennemgaaede Pensum, specielt med Henblik paa Undervandsbaades Stabilitet i Tilfælde af Lækage.

II. Den praktiske Uddannelse.

§ 6. Uddannelse om Bord i Undervandsbaade i alle de for en Chef nødvendige Discipliner, herunder navnlig Angrebstaktik og Angrebets praktiske Udførelse under alle Situationer. I saa vid Udstrækning, som det lader sig gøre, Samarbejde mellem Undervandsbaade og Marinens øvrige Materiel. Optræden under forskellige tænkelige Havaritilfælde.

C. Prøver og Bedømmelser.

§ 7. Kursuset afsluttes med en praktisk Prøve. Til Bedømmelse heraf nedsættes en Kommission bestaaende af Chefen for Undervandsbaadsdivisionen, Kursusforstanderen samt en dertil af Marineministeriet udnævnt Søofficer, der ikke er Lærer paa Kursuset.

Kommissionen bestemmer de Opgaver, der skal stilles Eleverne, hvorunder der ogsaa kan forekomme mundtlig Besvarelse af Opgaver.

Efter Prøven afgiver Kommissionen til Marineministeriet

en Udtalelse om de enkelte Elevers Forhold med Henblik paa deres Anvendelighed til Tjeneste som Chef for en Undervandsbaad.

D. Den tjenstlige Ordning.

§ 8. Kursuset er umiddelbart underlagt Chefen for Undervandsbaadsdivisionen. En dertil af Marineministeriet beordret Søofficer er Kursusforstander.

§ 9. Kursusforstanderen vaager over og bærer Ansvaret for, at Planen for Kursuset gennemføres paa rette Maade. Han fremkommer med Forslag til de Forandringer, som Tidens Krav og Forholdene maatte nødvendiggøre. Han ordner alt, hvad der angaar Kursusets indre Virksomhed i Overensstemmelse med de gældende Bestemmelser og indsender efter Kursusets Afslutning til Ministeriet ad Kommandovejen en Beretning om Kursusets Virksomhed.

§ 10. Lærerne beordres til denne Tjeneste af Marineministeriet. Lærerne staar umiddelbart under Kursusforstanderen i alt, hvad der angaar Undervisningen.

E. Fag- og Timefordeling.

§ 11. I de enkelte Fag gives der teoretisk Undervisning i nedennævnte omtrentlige Timetal, idet dog Kursusforstanderen bemyndiges til at foretage saadanne mindre Ændringer, som maatte skønnes nødvendige, og hvorom Indberetning gøres til Ministeriet i Rapporten over Kursusets Virksomhed.

Undervandsbaadskendskab	20
Undervandsbaadstaktik og -strategi	40
Torpedolære	10
Motorlære	15
Gyroskopkompasser	10
Radiotelegrafi	5
Stabilitet	10

5. Af Provst, Dr. theol. H. M. Fenger er der udarbejdet en ny Andagtsbog for Flaadens Skibe. Denne Andagtsbog vil fremtidig ved Flaadestationens Foranstaltning blive medgivet de udrustede Skibe i Stedet for de tidligere benyttede Andagtsbøger.

L. Rasmussen.